

Bruksela, 25 maja 2018 r.
(OR. en)

9354/18

ECOFIN 490
UEM 184
SOC 309
EMPL 245

WYNIK PRAC

Od:	Sekretariat Generalny Rady
Do:	Delegacje
Nr poprz. dok.:	8803/18
Dotyczy:	KONKLUZJE RADY w sprawie szczegółowych ocen sytuacji i realizacji zaleceń dla poszczególnych krajów na 2017 r.

Delegacje otrzymują w załączeniu konkluzje Rady w sprawie szczegółowych ocen sytuacji oraz realizacji zaleceń dla poszczególnych krajów na 2017 r., przyjęte przez Radę na jej 3619. posiedzeniu, które odbyło się 25 maja 2018 r.

**KONKLUZJE RADY W SPRAWIE SZCZEGÓŁOWYCH OCEN SYTUACJI
I REALIZACJI ZALECEŃ DLA POSZCZEGÓLNYCH KRAJÓW NA 2017 R.**

Rada (Ecofin):

1. Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJE opublikowanie przez Komisję sprawozdań krajowych zawierających analizę polityk gospodarczych dotyczących każdego państwa członkowskiego, łącznie ze szczegółowymi ocenami sytuacji w kontekście procedury dotyczącej zakłóceń równowagi makroekonomicznej, i monitorowanie postępów w realizacji działań następnych dotyczących zaleceń dla poszczególnych krajów na 2017 r., jak również towarzyszący tym sprawozdaniom komunikat. Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJE tę zintegrowaną ocenę i PODKREŚLA jak ważne jest, by analiza szczegółowych ocen sytuacji w dalszym ciągu była widoczna, kompletna i przejrzysta.
2. UWZGLĘDNI te elementy, jak również krajowe programy reform oraz programy stabilności i konwergencji, a także zalecenia dotyczące polityki gospodarczej w strefie euro z maja 2018 r., podczas przyjmowania zaleceń dla poszczególnych krajów na 2018 r.

I. SZCZEGÓŁOWE OCENY SYTUACJI

3. JEST ZDANIA, że szczegółowe oceny sytuacji przedstawiają dogłębną i wysokiej jakości analizę sytuacji w każdym państwie członkowskim poddawanym ocenie, stanowiąc podstawę wielostronnego nadzoru, zwiększenia krajowej odpowiedzialności za reformy i skutecznych działań politycznych. UZNAJE, że mając na uwadze specyficzne problemy każdej gospodarki, zastosowano odpowiednie i ulepszone narzędzia analityczne, które uzupełniono merytoryczną analizą jakościową.
4. ZGADZA się, że w 11 spośród ocenianych państw członkowskich (Bułgaria, Chorwacja, Cypr, Francja, Hiszpania, Irlandia, Niderlandy, Niemcy, Portugalia, Szwecja i Włochy) występują różnego typu – i różnego stopnia – zakłócenia równowagi makroekonomicznej w ramach procedury dotyczącej zakłóceń równowagi makroekonomicznej oraz że w Słowenii takie zakłócenia, w rozumieniu procedury dotyczącej zakłóceń równowagi makroekonomicznej, już nie występują.
5. PODZIELA opinię Komisji, że nadmierne zakłócenia równowagi występują w trzech państwach członkowskich (Chorwacja, Cypr i Włochy).

6. **PODKREŚLA**, że przejrzystość i spójność wdrażania procedury dotyczącej zakłóceń równowagi makroekonomicznej mają istotne znaczenie dla zapewnienia odpowiedzialności państw członkowskich za tę procedurę i dla skuteczności tej procedury. **PRZYPOMINA**, że procedura dotycząca zakłóceń równowagi makroekonomicznej powinna być stosowana w pełnym zakresie i w sposób zrozumiały, włącznie z zastosowaniem procedury dotyczącej nadmiernego zakłócenia równowagi, gdy Komisja lub Rada uznają to za właściwe. **PONOWNIE PODKREŚLA**, że w każdym przypadku, gdy Komisja stwierdzi, że w danym państwie członkowskim występują nadmierne zakłócenia równowagi, ale nie proponuje Radzie wszczęcia procedury dotyczącej nadmiernego zakłócenia równowagi, powinna wyraźnie i publicznie wyjaśnić przyczyny swojej decyzji.
7. **ZAUWAŻA** dalsze postępy poczynione przez niektóre państwa członkowskie w zakresie korygowania występujących u nich zakłóceń równowagi, wspierane przez reformy i ekspansję gospodarczą. **ODNOTOWUJE**, że narosłe zakłócenia równowagi zewnętrznej i wewnętrznej w dalszym ciągu stanowią źródło zagrożenia, ponieważ proces ich korekty przebiega wolno i w nierównym tempie, przy czym nie cała korekta ma charakter strukturalny, lecz jest częściowo powiązana z dobrą koniunkturą gospodarczą. **ZAZNACZA**, że w okresach ożywienia koniunktury może być trudno dostrzec narastanie zakłóceń równowagi makroekonomicznej. **ZWRACA UWAGĘ** na konieczność ograniczenia szkodliwych zakłóceń równowagi i monitorowania sytuacji, gdy w niektórych państwach członkowskich pojawiają się sygnały o rosnącej presji kosztowej na rynku produktów, rynku pracy i rynku mieszkaniowym. **PODKREŚLA**, że stale potrzebne są działania polityczne i mocne zaangażowanie na rzecz reform strukturalnych we wszystkich państwach członkowskich, zwłaszcza wtedy, gdy stoją one w obliczu zakłóceń równowagi makroekonomicznej mających wpływ na sprawne funkcjonowanie UGW. Zakłóceniami równowagi należy zająć się w sposób trwały, który zwiększy odporność i ograniczy ryzyka, skupiając się na kluczowych wyzwaniach i stwarzając warunki sprzyjające trwałemu wzrostowi gospodarczemu i zatrudnieniu.

8. ODNOTOWUJE, że w państwach będących dłużnikami netto poczyniono znaczące postępy w zakresie likwidowania występujących u nich nierównowagi zewnętrznej, choć nadal występuje ujemne saldo międzynarodowej pozycji inwestycyjnej netto, które zwykle wiąże się z wysokim poziomem zadłużenia sektora prywatnego lub długu publicznego. Jednocześnie ZAUWAŻA, że w niektórych państwach będących wierzycielami utrzymują się na prawie niezmiennym poziomie duże nadwyżki na rachunku obrotów bieżących. PRZYPOMINA, że państwa członkowskie, które odnotowują deficyt obrotów bieżących lub wysoki poziom zadłużenia zewnętrznego, powinny dodatkowo dążyć do podniesienia własnej konkurencyjności i zapobiegania nadmiernemu wzrostowi jednostkowych kosztów pracy. Państwa członkowskie, w których występuje wysoka nadwyżka na rachunku obrotów bieżących, powinny stworzyć warunki sprzyjające wzrostowi wynagrodzeń, z poszanowaniem roli partnerów społecznych na szczeblu krajowym, oraz priorytetowo potraktować wdrożenie środków sprzyjających inwestycjom, wspierających popyt krajowy i potencjał wzrostu gospodarczego, ułatwiając w ten sposób również przywrócenie równowagi.

II. REALIZACJA ZALECEŃ DLA POSZCZEGÓLNYCH KRAJÓW

9. ODNOTOWUJE podobne wyniki w realizacji zaleceń dla poszczególnych krajów na 2017 r. w porównaniu z poprzednimi latami, przy czym w przypadku około połowy tych zaleceń poczyniono przynajmniej pewne postępy. ZWRACA UWAGĘ, że realizacja reform nadal przebiega w sposób niejednorodny w różnych obszarach polityki i w poszczególnych krajach.
10. Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJE wyniki przeprowadzonej przez Komisję wieloletniej oceny realizacji zaleceń dla poszczególnych krajów, które pokazują, że od początku europejskiego semestru w 2011 r. poczyniono przynajmniej „pewne postępy” w przypadku ponad dwóch-trzecich zaleceń, lecz ZWRACA UWAGĘ, że postępy te były niejednorodne w różnych obszarach polityki i w poszczególnych krajach oraz że były nierównomiernie rozłożone w czasie. PRZYPOMINA, że opracowana przez Komisję wieloletnia ocena wskazuje, że wiele zaleceń dla poszczególnych krajów dotyczy długoterminowych kwestii strukturalnych, których nie da się szybko rozwiązać i że potrzeba czasu na to, aby wymierne wyniki działań zaradczych stały się widoczne.
11. PODKREŚLA, że w obecnym korzystnym otoczeniu makroekonomicznym należy znacznie przyspieszyć realizację reform, by poradzić sobie z opisanymi poniżej nierozwiązanymi problemami dotyczącymi reform, nie dopuszczając do zmęczenia reformami i przewyżając wyzwania polityczno-gospodarcze.

12. Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJE fakt, że wskaźniki deficytu budżetowego i długu brutto sektora instytucji rządowych i samorządowych w dalszym ciągu obniżają się, ale PODKREŚLA, że polityki fiskalne należy realizować w pełnym poszanowaniu paktu stabilności i wzrostu, przy odpowiednim zróżnicowaniu wysiłków fiskalnych w poszczególnych państwach członkowskich, z uwzględnieniem potrzeby w zakresie stabilizacji i obaw dotyczących stabilności. PODKREŚLA, że korzystne warunki koniunkturalne wymagają odbudowy buforów fiskalnych, zwłaszcza w państwach członkowskich, w których wskaźniki zadłużenia są wysokie, przy równoległym kontynuowaniu działań na rzecz wzmocnienia potencjału wzrostu gospodarczego państw członkowskich.
13. Z ZADOWOLENIEM ODNOTOWUJE ożywienie inwestycji, lecz UZNAJE, że w wielu państwach członkowskich inwestycje ogółem, a w szczególności inwestycje publiczne, wciąż stanowią stosunkowo niewielką część PKB oraz że wciąż istnieje potrzeba poprawy warunków inwestowania w celu przyciągania zwiększonych inwestycji sektora prywatnego w gospodarkę realną oraz zapewnienia wysokiej jakości inwestycji publicznych i infrastruktury publicznej. Z ZADOWOLENIEM ODNOTOWUJE dalsze postępy poczynione przez państwa członkowskie w zakresie ulepszenia otoczenia biznesowego, poprawy dostępu do finansowania, zwłaszcza dla małych i średnich przedsiębiorstw, zmniejszenia obciążeń administracyjnych, a także w zakresie tworzenia sprawiedliwych i sprzyjających wzrostowi systemów opodatkowania. ZWRACA UWAGĘ na to, że należy priorytetowo potraktować dalsze reformy strukturalne, aby usunąć przeszkody utrudniające inwestycje, zwiększyć potencjał wzrostu gospodarczego, ulepszyć otoczenie instytucjonalne i biznesowe oraz poprawić zarówno wydajność administracji, jak i jakość regulacji. W związku z tym ODNOTOWUJE, że należy wzmocnić jednolity rynek, a tym samym wspierać dalsze reformy strukturalne w przypadku rynków produktów i usług, oraz zreformować przepisy o niewypłacalności, zwiększając w ten sposób ich efektywność. Przyczyniłoby się to również do zwiększenia odporności i umożliwiło gospodarkom radzenie sobie ze wstrząsami.
14. Z ZADOWOLENIEM ODNOTOWUJE, że sytuacja sektora bankowego znacznie się poprawiła i że wskaźniki kredytów zagrożonych ustabilizowały się niemal we wszystkich państwach członkowskich strefy euro, których ten problem dotyczy w większym stopniu, i obserwuje się ich spadek, PODKREŚLA jednak, że postępy w dalszym ciągu nie rozkładają się równomiernie wśród poszczególnych państw członkowskich i banków. W związku z tym konieczne są dalsze działania, zgodnie z opracowanym przez Radę planem działania.

15. UZNAJE, że Europa wciąż stoi w obliczu wyzwania związanego z wydajnością, a wzrost wydajności zmniejszył się i wskaźniki wzrostu gospodarczego są niższe niż w przypadku innych zaawansowanych gospodarek. W tym kontekście PODKREŚLA, jak ważne są reformy strukturalne i inwestowanie w wysokiej jakości kształcenie i szkolenie w celu wspierania innowacji, cyfryzacji i ułatwiania upowszechniania nowych technologii w celu zwiększenia wydajności i zatrudnienia. Wyzwanie to staje się jeszcze bardziej palące w związku ze starzeniem się społeczeństw. Udział ludności w wieku produkcyjnym w ogóle populacji będzie się prawdopodobnie zmniejszał w całej UE. Będzie to szczególnie widoczne w niektórych państwach członkowskich.
16. Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJE stałą poprawę na rynkach pracy, ale ODNOTOWUJE, że wciąż istnieją poważne wyzwania. W niektórych państwach członkowskich utrzymuje się wysokie bezrobocie i potrzebne są dalsze działania zmierzające do zmniejszenia bezrobocia osób młodych i bezrobocia długotrwałego. Na szczególną uwagę zasługuje zapewnienie udanej integracji przede wszystkim migrantów i uchodźców. Rynki pracy i systemy ochrony socjalnej i edukacji także muszą wprowadzić dostosowania, aby stawić czoła wyzwaniom związanym z globalizacją i postępem technologicznym. W tym kontekście PODKREŚLA, że należy ustanowić ramy negocjacji płacowych wspierające ustalanie wynagrodzeń zgodnie z sytuacją w zakresie wydajności i bezrobocia na szczeblu lokalnym i sektorowym, z poszanowaniem roli partnerów społecznych na szczeblu krajowym, a także że należy podjąć działania w ramach polityki, aby wesprzeć doskonalenie zawodowe i przekwalifikowywanie się zgodnie z potrzebami rynku pracy, a także zapewnić realizację skutecznych i aktywnych polityk rynku pracy. Dynamiczne i elastyczne rynki pracy mają duże znaczenie w tworzeniu miejsc pracy wysokiej jakości i wspieraniu przemian na tych rynkach.
17. Z ZADOWOLENIEM ODNOTOWUJE, że Komisja uwzględniła Europejski filar praw socjalnych w sprawozdaniach krajowych, aby śledzić wyniki w dziedzinie zatrudnienia i spraw społecznych, dzięki czemu w dalszym ciągu można było koncentrować się na zakłóceniach równowagi makroekonomicznej i na najważniejszych priorytetach reformy gospodarczej.